

MISTERELE ASCENSIUNII

...celor două bestselleruri anterioare ale sale, *Inteligentă* și *Revelarea*, asupra câmpului corărinței și *hele* sincronizării, David Wilcock prezintă numeroase dovezi furnizate de punta alternativă pentru a revela adevărurile ascunse referitoare la universul în care trăim. În *Misterele ascensiunii*, David merge mai departe, conducându-ne de-a lungul unei călătorii personale pe fondul unei anecdotice bătălie cosmice secretă purtată și de către forțele pozitive și cele negative din univers, ale căreia efecte sunt vizibile astăzi în traumele din viața noastră cât și în știrile prezentate de mass-media.

Întorcându-se de contactul său cu inteligența superioară ce se ascunde în spațiul interstelarului OZM, de informații științifice de ultimă oră și de date primite de la diverși maeștri de rang înalt, David revelează în această carte faptul că planeta noastră se află pe pragul unei bătălii de proporții cosmice între forțele pozitive și cele negative, purtată în ultima de sute de mii de ani. *Misterele ascensiunii* explorează obstacolele personale pe care trebuie să le depășească David pentru a ajunge la lucrurile mari secrete ale universului și să se încornă această bătălie pentru salvarea noastră. Prin asocierea dintre mesajul spiritual primitiv sacru cu datele științifice și cele moderne, David atinge la o concluzie: *Ascensiunea*, potrivit cărții, pășăniul este pe cale să se desfășoare pentru un eveniment cosmic care va transforma în totalitate materia, energia și starea biologică așa cum le cunoaștem în prezent, învingându-le o dată pentru totdeauna pe celele personaje malefice ale

MISTERELE ASCENSIUNII

Alte cărți scrise de DAVID WILCOCK

Investigații revelatoare asupra câmpului corărinței

Revelarea bătăliei cosmice
dintre bine și rău

DAVID WILCOCK

Traducerea din limba engleză:

Cristian HANU

ADEVĂR DIVIN

Brașov, 2017

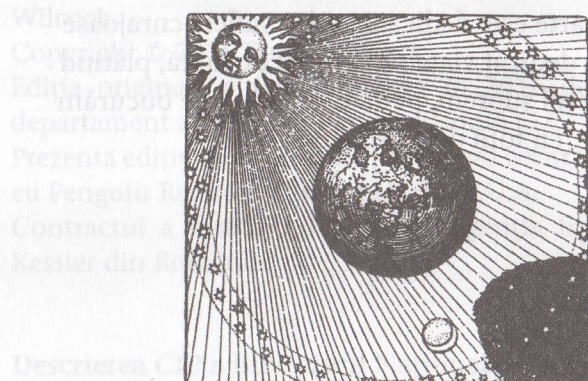
Respect pentru oameni și cărți

E-mail: contact@divin.ro

Site: www.divin.ro

Copyright © 2016 Editura Adevăr Divin.

Titlul original în limba engleză *The Ascension Mysteries: Revealing the Cosmic Battle Between Good and Evil*, de David Wilcock.

Descrierea Cărții
WILCOCK, DAVID

Misterele ascenstunii : revelarea bătăliei cosmice dintre bine și rău / David Wilcock ; ed.: Cătălin Parfene ; trad.: Cristian Hanu. - Brașov : Adevăr Divin, 2016

ISBN 978-606-756-019-0

I. Parfene, Cătălin (ed.)

II. Hanu, Cristian (trad.)

159.9

Editor: Cătălin PARFENE

Tehnoredactare și copertă: Florin DRUȚU

Corectură: Elena MĂLINA

Cuprins

Lista ilustrațiilor xi

CAPITOLUL 1	Introducere	1
CAPITOLUL 2	Bătălia împotriva întunericii	29
CAPITOLUL 3	Atingerea infinitului.....	47
CAPITOLUL 4	Întunericii și lumina.....	61
CAPITOLUL 5	Ar putea ESP să salveze lumea?.....	71
CAPITOLUL 6	S-a lăsat întunericii	91
CAPITOLUL 7	Raiul și iadul.....	109
CAPITOLUL 8	Noaptea întunecată a sufletului.....	133
CAPITOLUL 9	În căutarea unei căi de ieșire	151
CAPITOLUL 10	Înălțarea pe aripile euforiei și prăbușirea de după	167
CAPITOLUL 11	Evadarea	187
CAPITOLUL 12	Atingerea fundului prăpastiei	203
CAPITOLUL 13	Marele experiment.....	231
CAPITOLUL 14	Dezvăluirea	251
CAPITOLUL 15	„Marele An” al lui Chatelain se încheie cu surle și trâmbițe.....	273
CAPITOLUL 16	Supraviețuitorii uitați de pe Lună.....	289
CAPITOLUL 17	„Imaginea de ansamblu” este una extrem de cosmică	313
CAPITOLUL 18	Pete Peterson – un veritabil Tesla al „operațiunilor negre”.....	331

CAPITOLUL 19	Jacob și Programul Spațial Secret	351
CAPITOLUL 20	Străvechea Rasă a Constructorilor	375
CAPITOLUL 21	Date provenite de la <i>insider-i</i> despre Constructori	395
CAPITOLUL 22	Matricea lunară a Imperiului	407
CAPITOLUL 23	Îngerii căzuți	427
CAPITOLUL 24	Bătălia cosmică devine una personală	451
CAPITOLUL 25	Tipare posibile ale viitorului	465
<i>Mulțumiri</i>		491
<i>Despre autor</i>		493

Lista ilustrațiilor

Fig. 1:	Modelul lui Sir Roger Penrose referitor la un tipar geometric ca sursă a Universului cunoscut.....	9
	Sursa: David Wilcock	
Fig. 2:	„Amplituhedronul” – sămânța geometrică a Universului.....	10
	Sursa: David Wilcock	
Fig. 3:	Modelul geometric al atomului, de dr. Robert Moon	11
	Sursa: Tom Denney	
Fig. 4:	Tipare geometrice într-o picătură de apă aflată în vibrație, observate de dr. Hans Jenny	12
	Sursa: Dr. Hans Jenny, ilustrație preluată din revista științifică <i>Cymatics: A Study of Wave Phenomena and Vibration</i> © 2001 MACROmedia Publishing, Newmarket, NH, USA. www.cymaticsource.com	
Fig. 5:	Desen creat în liceu de David Wilcock despre ființe asemănătoare unor extraterestri	165
	Sursa: David Wilcock	
Fig. 6a și 6b:	Desene ale lui Robert McCall care includ ruine de tip „Stonehenge” propuse ca logo-uri pentru misiunea <i>Apollo 17</i>	287
	Sursa: NASA/Robert McCall	
Fig. 7:	Imagine originală NASA, LO2-61H3, luată de sonda spațială <i>Lunar Orbiter 2</i> , care arată existența unor obeliscuri lunare.....	294
	Sursa: NASA/GSFC/NSSDC	
Fig. 8:	Analiză geometrică rusă a obeliscurilor lunare publicată de revista <i>Technology for Youth</i>	295
	Sursa: <i>Technology for Youth</i>	
Fig. 9:	Imagine „oficială” NASA a obeliscurilor lunare luată de sonda spațială <i>Lunar Orbiter 2</i> , care arată existența unor gropi dreptunghiulare.....	296
	Sursa: NASA	
Fig. 10:	Serie de structuri geometrice pe cadrul NSSDC 4822. La dreapta apare versiunea lui Ken Johnston decupată din versiunea „oficială”	299
	Sursa: NASA/NSSDC	
Fig. 11:	Imagine NASA a Craterului Ukert, care arată existența unei formațiuni degradate, dar simetrică și triunghiulară	300
	Sursa: NASA	

Fig. 12: Imagine din apropiere a Cadrului AS10-32-4822 luat de misiunea <i>Apollo 10</i>	301
Sursa: NASA/NSSDC	
Fig. 13: Detalii suplimentare legate de cadrul AS10-32-4822 surprins de <i>Apollo 10</i>	302
Sursa: Hoagland/NASA/NSSDC	
Fig. 14: Comparație între imaginile din cadrul „4822” surprinse de Misiunea Enterprise, oferite de Centrul Spațial Goddard și de Centrul Houston, care arată reflecția unui dom.....	303
Sursa: NASA/ Enterprise Mission	
Fig. 15: Comparație realizată de Enterprise Mission între versiunile AS14-66-9301 și AS14-66-9279, care arată o matrice a unor ruine ce par construite din sticlă.....	304
Sursa: NASA/Enterprise Mission	
Fig. 16: Retușare prin închiderea deliberată la culoare a fundalului din jurul astronautului Harrison Schmitt de pe <i>Apollo 17</i>	305
Sursa: NASA/Enterprise Mission	
Fig. 17: „Panoul solar” din cadrul „lipsă” nr. 4822 al NASA.....	307
Sursa: NASA/ Enterprise Mission	
Fig. 18: Turn gigantic aflat în partea întunecată a Lunii, ce apare într-o fotografie făcută de satelitul rusesc <i>Zond3</i>	308
Sursa: RKA	
Fig. 19: Dom gigantic „din sticlă” aflat în partea întunecată a Lunii, ce apare într-o imagine a satelitului rusesc <i>Zond3</i>	309
Sursa: RKA	
Fig. 20: Imagine de aproape a domului gigantic „din sticlă” aflat în partea întunecată a Lunii, ce apare într-o imagine surprinsă de satelitul rusesc <i>Zond3</i>	310
Sursa: RKA	
Fig. 21: Imagine a platoului cu mâncare al lui David Wilcock, care s-a spart în două la o cină servită în compania <i>insider</i> -ilor Jacob și Pete Peterson.....	356
Sursa: David Wilcock	
Fig. 22: Schimbare misterioasă a unei formațiuni geologice petrecută pe luna Titan a lui Saturn.....	364
Sursa: NASA/JPL-Caltech/ASI/Cornell	
Fig. 23: Vecinătatea interstelară a sistemului solar.....	380
Sursa: Andrew Z. Colvin, 3 martie 2011	

Fig. 24: Soarele nostru este situat în centrul unui „șemineu” din plasmă în formă de tub care se întinde până la haloul galactic.....	382
Sursa: NASA/Johns Hopkins/UC Berkeley	
Fig. 25: Hannibal și Hitler au avut destine similare, deși au fost despărțiți de 2.160 de ani.....	389
Sursa: Tom Denney	
Fig. 26: Pătrat masiv aflat pe suprafața Lunii, ce sugerează prezența unei civilizații interne gigantice, care l-a construit cu o tehnologie superavansată. Imagine vizibilă, topografie și gradienti GRAIL ai gravitației.....	405
Sursa: NASA/GSFC/JPL/Colorado School of Mines/MIT	
Fig. 27: Diagramă NASA a tiparelor căldurii de tip „Pac-Man” de pe lunile lui Saturn: Mimas și Tethys.....	413
Sursa: NASA/JPL	
Fig. 28a și 28b: Ecuatorul ridicat al lui Iapetus și forma geometrică a suprafeței sale.....	415
Sursa: NASA/JPL/Space Science Institute	
Fig. 29: Luna lui Uranus, Miranda, pe care apar formațiuni „trapezoidale”.....	416
Sursa: NASA/JPL	
Fig. 30: Pete luminoase pe miniplaneta Ceres.....	418
Sursa: NASA/DAWN	
Fig. 31: Prezumtivă „piramidă luminoasă” pe Ceres.....	419
Sursa: NASA/JPL-Caltech/UCLA/MPS/DLR/IDA/LPI	
Fig. 32: Structură pătrată a distribuției căldurii pe luna lui Saturn, Enceladus. <i>Insider</i> -ii susțin că aceasta arată identic cu imaginile în infraroșu ale bazelor subterane.....	420
Sursa: NASA-Goddard/CIRS/SwRI	
Fig. 33: „Monolitul” de pe Phobos, a cărui umbră lungă poate fi văzută pe suprafața lunară.....	423
Sursa: NASA	
Fig. 34: Imagini în oglindă ale unei fețe umane (stânga) și ale unei fețe de felină (dreapta) pe Marte.....	428
Sursa: Enterprise Mission/NASA	
Fig. 35: Imagine de aproape a cadrului 35A76 surprins de Viking, care arată Fața de pe Marte și piramidele de la vest de aceasta.....	429
Sursa: NASA/Enterprise Mission	

Fig. 36: Imagine de aproape a cadrului 70A13 surprins de Viking, care arată piramida pentagonală situată la sud de Față.....	430
Sursa: NASA/Viking	
Fig. 37: „Cratere pătrate” aflate pe Asteroidul 433 Eros	434
Sursa: NASA/NEAR	
Fig. 38: Detaliu din „Bolovanul în formă de diamant” care stă pe vârf”, aflat pe 433 Eros	435
Sursa: NASA/NEAR	
Fig. 39: Alte „cratere pătrate” și un „bolovan dreptunghiular” aflate pe 433 Eros	436
Sursa: NASA/NEAR	
Fig. 40: Imagine de aproape a „bolovanului dreptunghiular” de pe 433 Eros	437
Sursa: NASA/NEAR	
Fig. 41: Scenă din filmul <i>Tom Corbett: Cadetul stelar</i> , care prezintă o piramidă transparentă pe Lună, cu o hartă către Marte.....	438
Sursa: Patrick Blaine	
Fig. 42: Scenă din filmul <i>Tom Corbett: Cadetul stelar</i> , care prezintă Fața de Felină cu o hartă către centura de asteroizi.....	439
Sursa: Patrick Blaine	
Fig. 43: Reconstrucție a ruinelor lunare din emisiunea TV „Omul și Luna” din anul 1955	443
Sursa: Patrick Blaine	
Fig. 44: Revista grafică „Fața de pe Marte” din septembrie 1958.....	444
Sursa: Jack Kirby/Harvey Comics	
Fig. 45: Prințul Lionello și Prințesa D'Este, cu craniile vizibil alungite.....	463
Sursa: Antonio di Puccio Pisanello, c. 1444	

CAPITOLUL 1

Introducere

Imaginează-ți o viață în care ești înzestrat cu puteri supranaturale, de zeu. Ești capabil să citești instantaneu mintea altor persoane, așa că nu mai ai nevoie de cuvinte. Poți levita, plutind prin aer prin simpla putere a gândurilor tale. Dispui de puteri telecinetice, putând mișca obiectele, chiar și cele de dimensiuni colosale, comandându-le să facă orice dorești prin puterea minții tale. Poți materializa orice îți dorești, la fel de ușor cum îți deschideai altădată gura pentru a vorbi. Poți călători în timp, făcând salturi în trecut sau în viitor și privind ce se întâmplă aici cu o claritate uimitoare. „Vălul” care separă lumea celor vii de lumea de dincolo și care te-a făcut să uiți că ai o identitate mai măreață decât aceea a unui muritor – s-a ridicat. Ești în permanență conștient de faptul că ești un suflet nemuritor care trăiește o experiență umană. Nivelul inteligenței tale depășește cu mult tot ce ai experimentat în trecut.

Să fie un simplu vis? O dorință ridicolă fără nicio bază reală? Este oare posibil ca marii maeștri spirituali ai umanității să fi spus adevărul, că trăiești într-o stare de amnezie, nemiștiind cine și ce ești în realitate? Este oare posibil ca alegerile pe care le faci și gândurile pe care le emiți să fie infinit mai importante decât îți dai seama? Există oare într-adevăr o lăuptă între bine și rău, care îți afectează viața de zi cu zi? Stă această lăuptă invizibilă la baza multora din marile evenimente ale lumii? Este ascensiunea – această absolvire pe un nivel superior al existenței – scopul suprem al existenței umane? Există în Univers forțe negative care se hrănesc cu temerile, mânia, vinovăția și rușinea ta, și care nu se dau în lături de la nimic pentru a te împiedica să realizezi

acest salt cuantic în evoluția ta? Asistăm noi oare la o competiție incredibil de vastă în vederea obținerii controlului asupra planetei noastre? Ar muri literalmente aceste forțe negative dacă nu s-ar hrăni cu egoismul, invidia, materialismul, lăcomia și singurătatea noastră, care le furnizează o rezervă energetică inepuizabilă? Au dus aceste forțe o bătălie care durează de sute de mii de ani și de care sunt perfect conștiente?

Ești pe punctul de a intra într-o lume a răspunsurilor la toate aceste întrebări. Noi suntem amenințați de o distrugere totală pusă la cale de tot felul de forțe malefice, în existența cărora ne vine de multe ori imposibil să credem. Nu numai că dispunem de o „elită” care pare să înflorească de pe urma războaielor pe care le creează, a catastrofelor financiare pe care le pune la cale, a epidemiilor și a haosului pe care le guvernează din umbră, dar natura însăși pare să ne fi trădat. Planeta noastră este pe moarte. Rezervele de apă seacă și un număr din ce în ce mai mare de specii de animale dispar, din cauza civilizației umane. Temperaturile par să crească de la un an la altul, iar cutremurele, vulcanii, tsunami-urile, uraganele și super-furtunile tropicale ne pun în pericol viața, provocând distrugerii colosale.

Oamenii au tendința de a crede că poveștile spirituale din antichitate sunt o simplă „mitologie”, în timp ce noi trăim în „lumea reală”, care pare mult mai singuratică și mai amenințătoare. Tot mai mulți oameni adoptă comportamente dependente sau tipare ale negării pentru a uita de adevărul neplăcut și aparent inevitabil al distrugerii în masă, forțându-l să intre în subconștient. Când acesta răbufnește însă înapoi în mintea conștientă, el reactualizează starea de disperare, iar noi cădem din nou în depresia întunecată generată de singurătatea profundă în capcana căreia suntem prinși. Când nu mai vedem niciieri vreo speranță, începem să credem subit în Dumnezeu și în iad, și ne întrebăm la infinit: „De ce? De ce? De ce?”

Poate că ai avut norocul să intri în contact cu ceea ce mulți vizionari au numit „înțelepciunea angelică”. Poate că ai trăit o experiență în apropierea morții și ai surprins un crâmpoi din realitatea infinit mai măreață care se ascunde dincolo de vălul care separă viața de moarte. Poate că ai avut un vis atât de frumos încât te-ai trezit cu ochii în lacrimi, tânjind după promisiunea unei zile de mâine mai frumoase. Poate că ai trăit o experiență emoțională apoteotică, fie de teroare extremă, fie de extaz pur, în urma căreia ai intrat în acea stare de calm absolut care este apanajul marilor maeștri, în care timpul pare să se

oprească și în care îți percepi viața dintr-o perspectivă mai vastă, ca și cum ai privi-o „de sus”. Poate că ți s-a întâmplat ceva atât de bizar, de supranatural, încât te-a făcut să te cutremuri de uimire. Pentru câteva momente prețioase, ai intrat în contact cu esența unei realități incredibile de profunde. Ai experimentat o stare în care nu mai există teamă, durere, pierdere sau singurătate, ci doar iubire, bucurie și o lumină alb-strălucitoare nemărginită.

Această senzație cutremurătoare a eternității pare adeseori efemeră. După un crâmpoi de magie, realitatea vieții de zi cu zi te asaltează din nou, făcându-te să uiți. Flacăra potențialului tău infinit este stinsă de vântul rece și dur al realității curente, așa cum o percep cei mai mulți dintre oameni la ora actuală. Din fericire, această realitate se poate schimba. Unul din marile mistere ale epocii noastre este chiar existența ființelor spirituale pozitive, cu care putem intra oricând în contact, dacă urmăm anumite precepte și linii directoare. Personal, primesc aproape zilnic scrisori de la oameni care trăiesc fenomene bizare și mistice. Am încercat eu însumi din răspuțeri să intru în contact cu ființele spirituale, iar rezultatele pe care le-am obținut au fost pe cât de profunde, pe atât de semnificative.

Îți voi relata în această carte povestea experiențelor mele, marile greutăți prin care am trecut pentru a descoperi în cele din urmă adevărurile profunde și ascunse ale ascensiunii și ale viitorului nostru. Tradiția spirituală gnostică ne învață că informațiile sunt vii, iar expunerea noastră la informațiile referitoare la natura reală a cosmosului poate declanșa în noi o metamorfoză care ne va conduce în cele din urmă la ascensiune. În cărțile mele precedente am prezentat aceste informații dintr-o perspectivă științifică, dar în prima jumătate a cărții de față voi încerca o abordare nouă, arătându-ți cum se poate manifesta acest adevăr metafizic în viața ta la nivel personal.

Misterele istoriei

Știința ne învață că noi am evoluat de la o viață incredibil de plicticoasă petrecută în peșteri, în care strămoșii noștri erau niște vânători-culegători analfabeți forțați să supraviețuiască în condiții ostile, luptându-se cu elementele dezlănțuite ale naturii. La un moment dat, acești strămoși au devenit suficient de inteligenți pentru a inventa roata, culturile agricole, domesticirea animalelor, sistemele comerciale,

construind adăposturi din ce în ce mai solide și adunându-se în sate și orașe. Civilizațiile au evoluat treptat, iar oamenii au creat limba-jul scris, matematica, ceramica, metalurgia, astronomia, guvernarea, legile și religia.

Printre altele, ei au învățat să îi venereze pe zei. Practic toate cul-turile care au trăit vreodată pe Pământ au descris o anumită formă de contact direct cu diferite ființe avansate, cu o inteligență considerabil mai înaltă decât a oamenilor. Din câte ne spun sursele istorice, civiliza-ția umană nu a apărut aleatoriu. Oamenii au fost învățați să vorbească, să citească, să scrie, să cultive recolte, să își construiască adăposturi, să studieze stelele și să înțeleagă limbajul universal al științei de către alte ființe, mai sofisticate. Izvoarele scrise din antichitatea cea mai înde-părtată repetă din nou și din nou povestea unor ființe umanoide mai avansate decât oamenii care le-au dat acestora din urmă cheile cunoaș-terii superioare. Adeseori, aceste ființe au colaborat cu oamenii sute sau chiar mii de ani, guvernând afacerile lumii antice de pe poziția drep-tului aparent divin al regalității lor. Unii din acești „zei” i-au învățat pe oameni să fie mai plini de iubire și să se ierte unii pe ceilalți, dând naștere marilor religii, care conțin mistere pe care puțini oameni le mai înțeleg în epoca noastră. Alți „zei” nu au fost însă nici pe departe la fel de buni și de binevoitori. Ei s-au luptat unii cu alții, au dat dovadă de viclenie și de josnicie, de minciună și de înșelătorie, și de multe ori au fost detronați și uciși atunci când supușii lor furioși și trădați s-au ridi-cat în cele din urmă împotriva lor.

Este oare posibil ca acești „zei” din antichitate să fi fost de fapt ființe extraterestre? Am încercat să răspund public la această între-bare de aproximativ 20 de ani încoace, prin diferite mijloace, inclu-siv pe site-ul meu, DivineCosmos.com, în cărțile mele, *Investigații revelatoare asupra câmpului conștiinței și Cheia Sincronicității*, precum și în peste 80 de episoade diferite ale emisiunii *Ancient Aliens (Extraterestrii din antichitate)*, cea mai populară emisiune difuzată de canalul History, care intră în al zecelea sezon în momentul scrierii cărții de față. Din păcate, există încă foarte mulți oameni care conti-nuă să se comporte la fel ca preoții ce au refuzat să se uite prin tele-scopul lui Galileo. Perspectiva asupra lumii pe care o cultivă cei mai mulți dintre oameni nu este altceva decât un sistem de convingeri, similar unei religii. Noi ne apărăm modelele științifice curente la fel ca zeloții care militează cu ardoare în favoarea Bibliei lor, afirmând

că nu există decât un singur adevăr și că magii științei dețin toate răspunsurile (sau o vor face într-un viitor apropiat).

„Povestea” s-a schimbat

În mod tradițional, scepticii și-au apărat sistemul convingerilor invocând știința ca autoritate supremă. Argumentul rămâne însă destul de confuz, căci aceste autorități și-au schimbat încontinuu povestea. Ceea ce ni se cere să credem s-a schimbat discret în data de 22 octombrie 2013, când revista *Proceedings of the National Academy of Sciences* a publicat un articol, fără ca media centrală să îi facă vreo publicitate. O echipă alcătuită din trei oameni de știință conduși de dr. Erik Petigura a folosit telescopul Kepler al NASA pentru a studia 42.000 de stele din vecinătatea sistemului solar, mai mult sau mai puțin similare soa-relui nostru. Cercetătorii au studiat momentele în care luminozitatea fiecărei stele a scăzut suficient de mult pentru a fi măsurabilă. Aceste scăderi ale luminozității se datorau trecerii unei planete prin fața stelei respective. Echipa lui Petigura a descoperit un total de 603 planete, din care zece de mărimea Pământului și cu orbite în „zone locuibile”, pe care se pot forma oceane, întrucât temperatura planetelor nu este nici prea ridicată, nici prea scăzută. De altfel, echipa lui Petigura deținea deja date care confirmau faptul că pe aceste planete există apă în stare lichidă. Atunci când combini doi atomi de hidrogen cu unul de oxigen, obții apă lichidă. NASA dovedise anterior că stelele emană nenumă-rate tone de hidrogen și oxigen sub formă de gaze. Atunci când aceste gaze ajung pe o planetă cu o temperatură adecvată, ele se combină și dau naștere apei, atmosferei, ploii și oceanelor.

Studiul lui Petigura se încheie cu concluzia uluitoare că 22% dintre toate stelele comparabile cu soarele nostru care există în Univers au planete înzestrate cu apă similare Pământului, care orbitează în jurul lor, în zone în care viața întrunește condiții adecvate pentru a apărea. Cea mai apropiată stea cu o planetă similară Pământului în jurul ei este situată la doar 12 ani-lumină, putând fi atinsă cu ușurință în decursul unei vieți umane dacă tehnologia noastră ar avansa suficient de mult pentru a ne oferi posibilitatea de a călători cu viteza luminii. Adevărata magie se produce însă dacă aplicăm procentul de 22% întregului Univers cunoscut. Rezultatele sunt incredibile, fiind sintetizate într-un articol intitulat „Paradoxul Fermi” pe site-ul WaitButBuy.com.

Astfel, se estimează că există între 100 și 400 de miliarde de stele cu planete locuibile în jur numai în Calea Lactee. Pe de altă parte, se știe la ora actuală că pentru fiecare stea din Calea Lactee există o întreagă galaxie în Univers. O galaxie nu este altceva decât un grup uriaș de stele. Odată înarmați cu aceste cifre, putem dovedi că pentru fiecare bob de nisip de pe Pământ există câte 10.000 de stele în Univers. Acest număr este atât de mare încât mintea umană nu îl poate cuprinde, căci boabele de nisip de pe Pământ sunt practic nenumărabile. Povestea devine și mai fascinantă dacă ne gândim că aproximativ 5% din aceste stele sunt similare soarelui nostru, conform datelor furnizate de NASA. Cu alte cuvinte, în Univers există circa 500 de cvintilioane, adică de miliarde de miliarde de stele similare soarelui nostru.

Fiecare din aceste stele similare soarelui are o „zonă locuibilă” în care o planetă poate da naștere oceanelor și apei lichide. Dacă 5% din totalul stelelor care există în Univers sunt similare soarelui nostru, iar echipa lui Petigura a descoperit că o cincime din acestea ar putea avea planete similare pământului în jurul lor, înseamnă că 1% din toate stelele din Univers ar putea avea în jur o planetă pe care am putea locui. Cu alte cuvinte, în cosmos ar putea exista 100 de miliarde de miliarde de planete similare Pământului, ceea ce înseamnă că pentru fiecare bob de nisip de pe Pământ există câte o sută de planete similare Pământului în Univers. Pornind de la aceste cifre, putem presupune că numai în galaxia noastră există aproximativ un miliard de pământuri. Dacă pornim de la premisa că doar 1% din aceste lumi ce conțin apă și-au creat forme de viață, putem trage concluzia că fiecare bob de nisip de pe Pământ reprezintă o planetă locuită similară Pământului din Univers.

Să presupunem că doar 1% din aceste planete locuite au forme de viață care au evoluat până la crearea unor civilizații inteligente, precum cea umană de pe Pământ. Acest lucru ar însemna că în Universul nostru există 10 cvadrilioane, adică zece milioane de miliarde de civilizații inteligente. Dacă aplicăm această logică Căii Lactee, numai în galaxia noastră există 100.000 de civilizații inteligente pe cele circa un miliard de planete similare Pământului, care ne așteaptă. Această perspectivă schimbă dramatic paradigma actuală, fiind cu atât mai veridică cu cât provine de la surse oficiale ce operează cu datele NASA. Dacă ținem cont de aceste calcule, ipoteza că suntem singuri în Univers pare dintr-odată ridicolă, fiind similară cu credințele fanatice ale fundamentalistilor religioși, care pot fi atât de ușor demontate.

„Paradoxul Fermi” ne cere să ținem cont inclusiv de vârsta Universului, estimată la ora actuală la aproximativ 13 miliarde de ani. Pământul s-a format doar în urmă cu 4,54 miliarde de ani. Prin urmare, putem presupune fără un efort prea mare că o altă planetă similară pământului nostru s-ar fi putut forma în urmă cu 8 miliarde de ani, în jurul unei stele mai vechi (similare soarelui). Să ne imaginăm acum că această planetă a evoluat până la nivelul nostru curent de inteligență și de tehnologie în același interval de timp ca și noi: de 4,54 miliarde de ani. Acest lucru ar însemna că civilizația de pe respectiva planetă a avut la dispoziție alte 3,46 de miliarde de ani pentru a evolua dincolo de nivelul pe care l-am atins noi la ora actuală. Gradul tehnologiei, inteligenței și sofisticării atinse de această civilizație într-un interval de timp atât de lung ar depăși probabil tot ce putem înțelege noi cu mintea pe care o avem.

Pe data de 5 martie 2015, NASA a anunțat că aproape jumătate din planeta Marte a fost acoperită cândva de un ocean similar celor de pe Pământ, cu o adâncime de aproximativ 1,6 kilometri. Pe 28 septembrie în același an, NASA a anunțat că apa lichidă continuă să existe și astăzi pe Marte, dar în cantități limitate. În sfârșit, pe 5 noiembrie 2015, NASA a anunțat că Marte a avut o atmosferă similară celei terestre care a dispărut, posibil în urma unui eveniment solar. La rândul ei, planeta Pluto are o atmosferă uimitor de asemănătoare celei terestre. Potrivit unui articol BBC publicat în data de 12 martie 2015, în care este citată NASA, s-a descoperit că luna lui Jupiter, Ganymede, are un ocean chiar sub suprafața sa, la fel ca mulți alți sateliți: „Este vorba și de planetele pitice Pluto și Ceres; de celelalte luni ale lui Jupiter, Europa și Calisto; de lunile lui Saturn: Enceladus, Titan și Mimas; și posibil de luna lui Neptun, Triton. „Sistemul solar pare dintr-odată un loc destul de umed”, glumește Jim Green, directorul agenției spațiale a Statelor Unite responsabil de știința planetelor.”

Aceste descoperiri oficiale schimbă tot ce am fost învățați de mici să credem. În propriul nostru sistem solar există așadar mai multe locuri în care ar putea exista forme de viață (de un tip sau altul). Marte pare să fi fost o planetă suficient de asemănătoare Pământului pentru ca o civilizație inteligentă să fi înflorit pe ea în trecut. Aceste descoperiri care schimbă paradigma sunt publicate ici și colo în media oficială, câte una pe rând. Ele nu au parte niciodată de o publicitate majoră, fiind